Hoàng Thị Bạch Mai

Tên: Huỳnh Bạch Mai
Sinh quán: Tây Ninh
Hiện đang cư ngụ tại: Virginia, USA

Tàn đông gió rét tuyết bay bay
Cây cỏ ngoài vườn như ngủ say
Bên góc thư hiên chợt xuất hiện:
Bạch Mai!

Say Men

Đêm qua quá chén nằm say,
Say tình, say mộng, say ngày, say đêm,
Hận người xa cách mau quên,
Lòng tôi tan nát bên thềm gió mưa.

Đêm về phố vắng người thưa,
Gió đông run rẩy bóng xưa nhạt rồi,
Trà ngon độc ẩm em ngồi,
Bỗng nghe thế cuộc, sự đời bể dâu!

Người ơi! Người ở nơi đâu?
Chùng theo hơi thở, dạ sầu năm canh!
Phương trời biệt cánh mây xanh,
Dêm khuya rơi rụng, thôi đành dở dang.

Chát chua, mặn ngọt, dịu dàng,
Đời chưa trang diểm tắt ngang lửa long,
Ngoài kia gió nổi bụi hồng,
Kéo chăn che mặt, le nồng đắng cay.

Hoàng Thị Bạch Mai

Lỗi Hẹn Cùng Em

Mưa mưa hoài trên lá,
Là tiếng thì thầm xa,
Như nỗi sầu trường da
Lòng sôi nổi phong ba…

Nhớ ngày xưa mòn mỏi,
Em ngấn lệ thầm rơi,
Thăng trầm bao sóng nổi,
Giết cả tuổi xuân thời.

Đêm ngồi hong tóc tơ,
Em viết mấy vần thơ,
Giận, hờn, yêu, thương, nhớ, …
Đã chìm vào trong mơ.

Một mùa Thu đã lâu,
Chờ anh trọn đêm thâu,
Anh không về lỗi hẹn,
Gây gió thảm mưa sầu.

Hoàng Thị Bạch Mai

Mưa - Nhớ Anh

Sáng nay trời bỗng đổ mưa,
Giọt mưa mau nhặt lối xưa ướt dầm,
Em ngồi cửa vọng trầm ngâm,
Nhìn mưa nặng hạt âm thầm nhớ ai,

Sông Tương cách trở dặm dài,
Tơ duyên lỗi nhịp, tình phai tháng ngày
Dư âm thủa ấy còn đây,
Mà sao lạnh nhạt đắng cay kiếp người

Buông trôi vắng bóng tiếng cười,
Môi cay vị mặn, dòng đời trôi qua,
Duyên ta tình nặng xót xa,
Nề chi trang điểm, mưa sa lối về,

Nhớ xưa hẹn ước câu thề,
Giờ đây đôi ngả não nề - Mưa tuôn.

Hoàng Thị Bạch Mai